

“મીઠા બાળકો - તમને જે બાપ સંભળાવે છે તેજ સાંભળો, આસુરી વાતો નહિ સાંભળો, નહિ બોલો, હિયર નો ઈવિલ, સી નો ઈવિલ....”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોને કયો નિશ્ચય બાપ દ્વારા જ થયો છે?

ઉત્તર :- બાપ તમને નિશ્ચય કરાવે છે કે હું તમારો બાપ પણ છું, શિક્ષક પણ છું, સદ્ગુરુ પણ છું, તમે પુરુષાર્થ કરો આ સ્મૃતિમાં રહેવાનો. પરંતુ માયા તમને આજ ભુલાવે છે. અજ્ઞાન કાળમાં તો માયાની વાત નથી.

પ્રશ્ન :- કયો ચાર્ટ રાખવામાં વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ?

ઉત્તર :- સ્વયંને આત્મા સમજીને બાપને કેટલો સમય યાદ કર્યા-આ ચાર્ટ રાખવામાં બહુ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. દેહી-અભિમાની થઈ બાપને યાદ કરો ત્યારે વિકર્મ વિનાશ થાય.

ઓમ શાંતિ! સ્ટુડન્ટ એ (વિદ્યાર્થીએ) આ સમજ્યું કે શિક્ષક આવેલાં છે. આ તો બાળકો જાણે છે એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે અને સુપ્રીમ સદ્ગુરુ પણ છે. બાળકોની સ્મૃતિમાં છે પરંતુ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. કાયદો કહે છે - જ્યારે એકવાર જાણી ગયાં કે શિક્ષક છે અથવા આ બાપ છે, ગુરુ છે તો પછી ભૂલી ન શકાય. પરંતુ અહીં માયા ભુલાવી દે છે. અજ્ઞાન કાળમાં માયા ક્યારેય ભુલાવતી નથી. બાળક ક્યારેય ભૂલી ન સકે કે આ અમારા બાપ છે, તેમનું આ ઓક્યુપેશન (ધંધો) છે. બાળકને ખુશી રહે છે, હું બાપનાં ધનનો માલિક છું. ભલે સ્વયં પણ ભણે છે પરંતુ બાપની પ્રોપર્ટી (મિલકત) તો મળે છે ને. અહીંયા આપ બાળકો પણ ભણો છો અને બાપની તમને પ્રોપર્ટી પણ મળે છે. તમે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. બાપ દ્વારા નિશ્ચય થઈ જાય છે - હું બાપનો છું, બાપ જ સદ્ગતિ નો રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે એટલે તે સદ્ગુરુ પણ છે. આ વાતો ભુલવી ન જોઈએ. જે બાપ સંભળાવે છે તેજ સાંભળવાનું છે. આ જે વાંદરાનું રમકડું દેખાડે છે-હિયર નો ઈવિલ, સી નો ઈવિલ..... આ છે મનુષ્ય ની વાત. બાપ કહે છે આસુરી વાતો નહિ બોલો, નહિ સાંભળો, નહિ જુઓ. હિયર નો ઈવિલ.....આ પહેલા વાંદરાઓનું બનાવતા હતાં. હવે તો મનુષ્યોનું બનાવે છે. તમારી પાસે નલિનીનું બનાવેલું છે. તો તમે બાપની ગ્લાનિ ની વાતો નહિ સાંભળો. બાપ કહે છે મારી કેટલી ગ્લાનિ કરે છે. તમને ખબર છે-કૃષ્ણનાં ભક્તોની આગળ ધૂપ પ્રગટાવે છે તો રામનાં ભક્ત નાક બંધ કરી લે છે. એક-બીજાની સુગંધ પણ સારી નથી લાગતી. પરસ્પર જેમ દુશ્મન થઈ જાય છે. હવે તમે છો રામ વંશી. દુનિયા છે આખી રાવણ-વંશી. અહીંયા ધૂપ ની તો વાત નથી. તમે જાણો છો બાપને સર્વવ્યાપી કહેવાથી શું ગતિ થઈ છે! ઠીક્કર ભિત્તરમાં કહેવાથી ઠીક્કર બુદ્ધિ થઈ ગઈ છે. તો બેહદનાં બાપ જે તમને વારસો આપે છે, એમની કેટલી ગ્લાનિ કરે છે. જ્ઞાન તો કોઈમાં છે નહીં. તે જ્ઞાન રત્ન નથી, પરંતુ પથ્થર છે. હવે તમારે બાપને યાદ કરવા પડે. બાપ કહે છે હું જે છું, જેવો છું, યથાર્થ રીતે મને કોઈ નથી જાણતાં. બાળકોમાં પણ નંબરવાર છે. બાપને યથાર્થ રીતે યાદ કરવાનાં છે. એ પણ આટલું નાનું બિંદુ છે, એમાં આ બધો પાર્ટ ભરેલો છે. બાપને યથાર્થ રીતે જાણીને યાદ કરવાનાં છે, સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે. ભલે આપણે બાળકો છીએ પરંતુ એવું નથી કે બાપની આત્મા મોટી, આપણી નાની છે. ના, ભલે બાપ નોલેજફુલ છે પરંતુ આત્મા કોઈ મોટી ન હોઈ સકે. તમારી આત્મામાં પણ નોલેજ રહે છે પરંતુ નંબરવાર. સ્કૂલમાં પણ નંબરવાર પાસ થાય છે ને. ઝીરો માર્ક કોઈનાં નથી હોતાં. કાંઈને કાંઈ માર્કસ લઈ લે છે. બાપ કહે છે હું જે તમને આ જ્ઞાન સંભળાવું છું, આ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. છતાં પણ ચિત્ર છે, શાસ્ત્ર પણ બનાવેલાં છે.

બાપ આપ આત્માઓ ને કહે છે હિયર નો ઈવિલ.....આ આસુરી દુનિયાને શું જોવાની છે. આ છી-છી દુનિયાથી આંખો બંધ કરી લેવાની છે. હવે આત્માને સ્મૃતિ આવી છે, આ છે જૂની દુનિયા. આનાથી શું કનેક્શન (સંબંધ) રાખવાનું છે. આત્માને સ્મૃતિ આવી છે કે આ દુનિયાને જોતાં પણ નથી જોવાની. પોતાનાં શાંતિધામ અને સુખધામને યાદ કરવાનું છે. આત્માને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે તો આ સિમરણ કરવાનું છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ સવારે ઊઠીને માળા ફેરવે છે. સવારનું મુહુર્ત સારું સમજે છે. બ્રાહ્મણોનું મુહુર્ત છે. બ્રહ્મા ભોજનની પણ મહિમા છે. બ્રહ્મ ભોજન નહિ, બ્રહ્મા ભોજન. તમને પણ બ્રહ્માકુમારી ને બદલે બ્રહ્મકુમારી કહી દે છે, સમજતાં નથી. બ્રહ્માનાં બાળકો તો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ હશે ને. બ્રહ્મ તો તત્ત્વ છે, રહેવાનું સ્થાન છે, તેની શું મહિમા હશે. બાપ બાળકોને ઉલ્હનાં આપે છે-બાળકો તમે એક તરફ તો પૂજા કરો છો, બીજી તરફ પછી બધાની ગ્લાનિ કરો છો. ગ્લાનિ કરતાં-કરતાં તમોપ્રધાન બની ગયાં છો. તમોપ્રધાન પણ બનવાનું જ છે, ચક્ર રિપીટ થશે. જ્યારે કોઈ મોટા વ્યક્તિ આવે છે તો તેમને ચક્ર પર જરૂર સમજાવવાનું છે. આ ચક્ર ૫ હજાર વર્ષનું જ છે, આનાં પર બહુજ અટેન્શન આપવાનું છે. રાતનાં પછી દિવસ જરૂર થવાનો જ છે. આ થઈ ન સકે કે રાતનાં પછી દિવસ ન થાય. કળયુગનાં પછી સતયુગ જરૂર આવવાનું છે. આ વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ થાય છે.

તો બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજો, આત્મા જ બધું કરે છે, પાર્ટ ભજવે છે. આ કોઈને પણ ખબર નથી કે જો આપણે પાર્ટધારી છીએ તો નાટકનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જરૂર જાણવું જોઈએ. વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રીપીટ થાય છે તો ડ્રામા જ થયો ને. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ તેજ રિપીટ થશે જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું છે. આ વાતો બીજા કોઈ સમજી ન શકે. ઓછી બુદ્ધિવાળા હંમેશા નપાસ જ થાય છે પછી શિક્ષક પણ શું કરી શકે! શિક્ષકને શું કહેશે કે કૃપા અથવા આશીર્વાદ કરો. આ પણ ભણતર છે. આ ગીતા પાઠશાળામાં સ્વયં ભગવાન રાજયોગ શીખવાડે છે. કળયુગને બદલાઈ ને સતયુગ જરૂર બનવાનું છે. ડ્રામા અનુસાર બાપને પણ આવવાનું છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ સંગમયુગે આવું છું, બીજું કોઈ થોડી કહી શકે કે હું સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન સંભળાવવાં આવ્યો છું. સ્વયંને શિવોદમ કહે છે, તેનાથી શું થયું. શિવબાબા તો આવે જ છે ભણાવવાં માટે, સહજ રાજયોગ શીખવાડવાં માટે. કોઈ પણ સાધુ-સંત વગેરે ને શિવ ભગવાન નથી કહી શકાતું. એવું તો ઘણાં કહે છે - અમે કૃષ્ણ છીએ, અમે લક્ષ્મી-નારાયણ છીએ. હવે ક્યાં તે શ્રીકૃષ્ણ સતયુગનો પ્રિન્સ (રાજકુમાર), ક્યાં આ કળયુગી પતિત. એવું થોડી કહેશે કે આમનામાં ભગવાન છે. તમે મંદિરોમાં જઈને પૂછી શકો છો-આ તો સતયુગમાં રાજ્ય કરતાં હતાં પછી ક્યાં ગયાં? સતયુગનાં પછી જરૂર ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ થયું. સતયુગમાં સૂર્યવંશી રાજ્ય હતું, ત્રેતામાં ચંદ્રવંશી.....આ બધું નોલેજ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. આટલાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે, જરૂર પ્રજાપિતા પણ હશે. પછી બ્રહ્મા દ્વારા મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચે છે. ક્રિયેટર (રચયિતા) બ્રહ્મા ને નથી કહેવાતું. એ પછી ગોડફાધર (પરમપિતા) છે. કેવી રીતે રચે છે, તે તો બાપ સમુખ જ બેસી સમજાવે છે, આ શાસ્ત્ર તો પછી બન્યાં છે. જેમ કાઈસ્ટએ સમજાવ્યું, તેમનું બાઈબલ બની ગયું. પાછળ થી બેસી ગાયન કરે છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, સર્વનાં લિબરેટર, પતિત-પાવન એક બાપ ગવાયેલ છે, એમને યાદ કરે છે કે ઓ ગોડફાધર રહેમ કરો. ફાધર એક હોય છે. આ છે આખાં વર્લ્ડનાં ફાધર. મનુષ્યોને ખબર નથી કે સર્વ દુઃખોથી લિબરેટ કરવાવાળા કોણ છે? હમાણાં સૃષ્ટિ પણ જૂની, મનુષ્ય પણ જૂનાં તમોપ્રધાન છે. આ છે જ આયરન એજડ વર્લ્ડ (કળયુગી દુનિયા). ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) હતું ને, ફરી થશે

જરુર. આ વિનાશ થઈ જશે, વર્લ્ડ વોર (વિશ્વ યુદ્ધ) થશે, અનેક કુદરતી આપદાઓ પણ થાય છે. સમય તો આ જ છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ કેટલી વૃદ્ધિ ને પામેલી છે.

તમે તો કહેતા રહો છો-ભગવાન આવેલાં છે. આપ બાળકો બધાને ચેલેન્જ (પડકાર) આપો છો કે બ્રહ્મા દ્વારા એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. ડ્રામા અનુસાર બધાં સાંભળતા રહે છે. દૈવીગુણ પણ ધારણ કરે છે. તમે જાણો છો આપણામાં કોઈ ગુણ નહોતાં. નંબરવન અવગુણ છે-કામ વિકારનો, જે કેટલું હેરાન કરે છે. માયાની કુશ્તી ચાલે છે. ન ઇચ્છતાં પણ માયાનાં તોફાન પાડી દે છે. આયરન એ જ તો છે ને. કાળું મોઢું કરી દે છે. શ્યામ મોઢું નહીં કહેશે. કૃષ્ણનાં માટે દેખાડે છે સાપે ડંખ માર્યો તો શ્યામ થઈ ગયાં. ઈજ્જત રાખવાં માટે શ્યામ કહી દીધું છે. કાળું મોઢું દેખાડવાથી ઈજ્જત ચાલી જાય. તો દૂરદેશ, નિરાકાર દેશ થી મુસાફર આવે છે. આયરન એજેડ દુનિયા, કાળા શરીરમાં આવીને આમને પણ ગોરા બનાવે છે. હવે બાપ કહે છે તમારે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બની જશો. આ જ્ઞાનની વાતો સમજવાની છે. બાબા રુપ પણ છે તો વસંત પણ છે. તેજોમય બિંદુ રુપ છે. એમનામાં જ્ઞાન પણ છે. નામ-રુપ થી ન્યારા તો છે નહિ. એમનું રુપ શું છે, આ દુનિયા નથી જાણતી. બાપ તમને સમજાવે છે, મને પણ આત્મા કહે છે ફક્ત સુપ્રીમ આત્મા. પરમ આત્મા થી મળીને થઈ જાય છે પરમાત્મા. બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. કહે પણ છે નોલેજફુલ. તેઓ સમજે છે નોલેજફુલ અર્થાત્ બધાનાં દિલોને જાણવાવાળા છે. જો પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે તો પછી બધાં નોલેજફુલ થઈ ગયાં. પછી એ એકને કેમ કહે છે? મનુષ્યોની કેટલી તુચ્છ બુદ્ધિ છે. જ્ઞાનની વાતોને બિલકુલ નથી સમજતાં. બાપ જ્ઞાન અને ભક્તિનો કાન્ડ્રાસ્ટ (તફાવત) બેસીને બતાવે છે-પહેલાં છે જ્ઞાન દિવસ સતયુગ-ત્રેતા, પછી છે દ્વાપર-કળયુગ રાત. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થાય છે. આ રાજયોગનું જ્ઞાન હઠયોગી સમજાવી ન શકે. ન ગૃહસ્થી સમજાવી શકશે કારણ કે અપવિત્ર છે. હવે રાજયોગ કોણ શીખવાડે? જે કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. નિવૃત્તિ માર્ગ નો ધર્મ જ અલગ છે, તે પ્રવૃત્તિ માર્ગનું જ્ઞાન કેવી રીતે સંભળાવશે? અહીંયા બધાં કહે છે-ગોડફાધર ઈજ ટ્રુથ (પરમાત્મા સત્ય છે). બાપ જ સત્ય સંભળાવવા વાળા છે. આત્માને બાબાની સ્મૃતિ આવી છે એટલે આપણે બાપને યાદ કરીએ છીએ કે આવીને સાચી-સાચી કથા સંભળાવો નર થી નારાયણ બનવાની. આ તમને સત્યનારાયણની કથા સંભળાવું છું ને. આગળ તમે જુદી કથાઓ સાંભળતા હતાં. હવે તમે સાચી સાંભળો છો. જુદી કથાઓ સાંભળતા-સાંભળતા કોઈ નારાયણ તો બની નથી સકતાં પછી તે સત્યનારાયણની કથા કેવી રીતે થઈ શકે? મનુષ્ય કોઈને નર થી નારાયણ બનાવી ન શકે. બાપ જ આવીને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. બાપ આવે પણ ભારતમાં છે. પરંતુ ક્યારે આવે છે, આ સમજતાં નથી. શિવ-શંકર ને મળાવીને વાર્તાઓ બનાવી દીધી છે. શિવપુરાણ પણ છે. ગીતા કહે છે કૃષ્ણની, પછી તો શિવપુરાણ મોટું થઈ ગયું. હકીકતમાં નોલેજ તો ગીતામાં છે. ભગવાનુવાચ-મનમનાભવ. આ અક્ષર ગીતાનાં સિવાય બીજા કોઈ શાસ્ત્રોમાં હોઈ ન શકે. ગવાય પણ છે સર્વશાસ્ત્રમઈ શિરોમણી ગીતા. શ્રેષ્ઠ મત છે જ ભગવાનની. પહેલાં-પહેલાં આ બતાવવું જોઈએ કે અમે કહીએ છીએ થોડા વર્ષનાં અંદર નવી શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા સ્થાપન થઈ જશે. હમણાં છે ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા. શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયામાં કેટલાં થોડાં મનુષ્ય હશે. હમણાં તો કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. તેમનાં માટે વિનાશ સામે ઉભો છે. બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. વારસો બાપ થી મળે છે. માંગે પણ છે બાપથી. કોઈને ધન વધારે હશે, બાળક થશે, કહેશે ભગવાને દીધું. તો ભગવાન એક થયાં ને પછી બધામાં ભગવાન કેવી રીતે હોઈ શકે? હવે આત્માઓને બાપ કહે છે મને યાદ કરો.

આત્મા કહે છે અમને પરમાત્માએ જ્ઞાન આપ્યું છે જે પછી અમે ભાઈઓને આપીએ છીએ. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને કેટલો સમય યાદ કર્યા, આ ચાર્ટ રાખવામાં ખુબ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. દેહી-અભિમાની થઈ બાપને યાદ કરવાં પડે ત્યારે વિકર્મ વિનાશ થાય. નોલેજ તો ખુબ સહજ છે, બાકી આત્મા સમજી બાપને યાદ કરતાં પોતાની ઉન્નતિ કરવાની છે. આ ચાર્ટ કોઈ વિરલા રાખે છે. દેહી-અભિમાની થઈ બાપની યાદમાં રહેવાથી ક્યારેય કોઈને દુઃખ નહીં દેશે. બાપ આવે જ છે સુખ આપવાં તો બાળકોએ પણ બધાને સુખ આપવાનું છે. ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. બાપની યાદથી બધાં ભૂત ભાગશે, બહુજ ગુપ્ત મહેનત છે. અચ્છા! મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) આ આસુરી છી-છી દુનિયાથી પોતાની આંખો બંધ કરી લેવાની છે. આ જૂની દુનિયા છે, આનાંથી કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) નથી રાખવાનું, આને જોવાં છતાં પણ નથી જોવાની.
- 2) આ બેહદ ડ્રામામાં આપણે પાર્ટધારી છીએ, આ સેકન્ડ પછી સેકન્ડ રિપીટ થતો રહે છે, જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થયું તે ફરી રિપીટ થશે...આ સ્મૃતિમાં રાખી દરેક વાતમાં પાસ થવાનું છે. વિશાળ બુદ્ધિ બનવાનું છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ દ્વારા વૃત્તિઓને પરિવર્તન કરવાવાળા સદા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ

સિદ્ધિ સ્વરૂપ બનવાનાં માટે વૃત્તિ દ્વારા વૃત્તિઓને, સંકલ્પ દ્વારા સંકલ્પોને પરિવર્તન કરવાનું કાર્ય કરો, આનું રિસર્ચ (સંશોધન) કરો. જ્યારે આ સેવામાં બિઝી (વ્યસ્ત) થઈ જશો તો આ સૂક્ષ્મ સેવા સ્વતઃ ઘણી કમજોરીઓ થી પાર કરી દેશે. હવે આનો પ્લાન (યોજના) બનાવો તો જિજ્ઞાસુ પણ વધારે વધશે, મદોગરી (આર્થિક સંપત્તિ) પણ ઘણી વધશે, મકાન પણ મળી જશે - બધી સિદ્ધિઓ સહજ થઈ જશે. આ વિધિ-સિદ્ધિ સ્વરૂપ બનાવી દેશે.

સ્લોગન :- સમયને સફળ કરતાં રહો તો સમય નાં ધોખા (દગા) થી બચી જશો.